

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Domenico Politanò

Sentencja

- 1) Dyrektywę 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, a w szczególności jej art. 47, należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe regulujące przyznawanie koncesji w dziedzinie gier losowych, takie jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, nie wchodzą w zakres ich zastosowania.
- 2) Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie istnieniu przepisu krajowego takiego jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, który nakłada na podmioty pragnące zgłosić się do udziału w przetargu mającym na celu przyznanie koncesji w dziedzinie gier i zakładów obowiązek przedstawienia dowodu ich sytuacji ekonomicznej i finansowej w postaci oświadczeń wydanych przez co najmniej dwie instytucje bankowe i który nie zezwala przy tym na wykazanie tej sytuacji w inny sposób, ponieważ taki przepis może spełniać określone w orzecznictwie Trybunału przesłanki proporcjonalności, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 262 z 10.8.2015.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 7 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Vincent Deroo-Blanquart/Sony Europe Limited, następca prawny Sony France SA

(Sprawa C-310/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Nieuczciwe praktyki handlowe — Dyrektywa 2005/29/WE — Artykuły 5 i 7 — Oferta wiązana — Sprzedaż komputera wyposażonego w preinstalowane oprogramowanie — Istotna informacja dotycząca ceny — Zaniechanie wprowadzające w błąd — Brak możliwości nabycia przez konsumenta komputera tego samego modelu bez zainstalowanego oprogramowania)

(2016/C 402/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vincent Deroo-Blanquart

Strona pozwana: Sony Europe Limited, następca prawny Sony France SA

Sentencja

- 1) Praktyka handlowa polegająca na sprzedaży komputera wyposażonego w preinstalowane oprogramowanie, przy braku możliwości nabycia przez konsumenta komputera tego samego modelu bez preinstalowanego oprogramowania, nie stanowi jako taka nieuczciwej praktyki handlowej w rozumieniu art. 5 ust. 2 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych”), chyba że praktyka taka jest sprzeczna z wymogami staranności zawodowej oraz w sposób istotny zniekształca lub może zniekształcić zachowanie gospodarcze przeciętnego konsumenta względem tego produktu, co winien ocenić sąd odsyłający przy uwzględnieniu specyficznych okoliczności sprawy rozpatrywanej w postępowaniu głównym.

- 2) W ramach oferty wiązanej polegającej na sprzedaży komputera wyposażonego w preinstalowane oprogramowanie brak wskazania ceny każdego z preinstalowanych programów nie stanowi praktyki handlowej wprowadzającej w błąd w rozumieniu art. 5 ust. 4 lit. a) i art. 7 dyrektywy 2005/29.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 8 września 2016 r. – Iranian Offshore Engineering & Construction Co./Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-459/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Środki ograniczające podjęte wobec Islamskiej Republiki Iranu — Wykaz osób i podmiotów, w odniesieniu do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych — Wsparcie logistyczne na rzecz rządu Iranu — Ujęcie nazwy skarżącej)

(2016/C 402/13)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (przedstawiciele: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea i J. Iriarte Ángel abogados)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. de Elera-San Miguel Hurtado i V. Piessevaux pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Iranian Offshore Engineering & Construction Co. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 19.10.2015.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 8 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – E.ON Kraftwerke GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-461/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Zharmonizowany przydział bezpłatnych uprawnień do emisji — Decyzja 2011/278/UE — Zmiana przydziału — Artykuł 24 ust. 1 — Obowiązek przedstawienia informacji przez prowadzącego instalację — Zakres)

(2016/C 402/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: E.ON Kraftwerke GmbH

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland